

DBI-POSTEN

FRELSE OG FORTABELSE

En kritisk anmeldelse af bogen
Frelse og fortabelse af Kaj Mogensen.

s. 08

→ | DBIs teol.dr. og lektor i GT Nicolai Winther-Nielsen fylder 60 år – men som engageret forsker og underviser hviler han ikke på laurbærrene.

DET BEGYNDTE MED JERIKO

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Hvad fascinerer dig ved hebraisk?

Det er det største og mest udfordrende sprog i Bibelen. Opbygningen er enkel, og dog er der så mange ting, vi stadig ikke forstår. Jeg er hele livet blevet udfordret af de sproglige problemer – og af sprogvidenskab og tekstteori, hvor hebraisk er rigtig spændende at arbejde med.

Hvorfor Gammel Testamente?

I min første time på universitetet underviste Arne Munk. Blændende berettede han, at arkæologisk set var Jerikos erobring en skrøne. Det udfordrede mig og jeg er aldrig blevet færdig med at tænke på, hvilke konsekvenser denne faglige tilgang har, og hvilke holdbare svar jeg selv kan give. Jeg var med til at starte DBI som 18-årig, og fik som 22-årig ansvar for undervisningen i hebraisk, indføring i GT og fortolkning. Det er stadig et dybt fascinerende fag at undervise i.

Du forsker også i læringsmetoder?

Jeg brugte digital hebraisk tekst i min doktorafhandling om Josvas Bog og har lige siden brugt den digitale tekst til undervisning. I 2003 fik jeg en deltidsstilling ved Aalborg Universitet på Informationsarkitektur og det gav mig mulighed for at vejlede studerende i at bruge nye IT-værktøjer til undervisning. Det førte til, at jeg fra 2010-13 har været med til at lede et EU-projekt, som udvikler nye undervisningsteknologier.

Hvad har din rejse til Madagaskar betydet?

Jeg ville give de teologistuderende adgang til de nye muligheder i undervisningsteknologien. Det var en berigelse at blive venner med nogle fantastiske kolleger og studerende. Jeg oplevede en levende luthersk vækkelseskirke på nært hold, og lærte noget om fattigdommen i min egen rigdom, og rigdommen i deres fattigdom.

FOTO: DBI

Nicolai Winther-Nielsen fylder 60 år.

Hvad er din drøm for DBI og MF?

At det lykkes begge institutioner at uddanne præster og missionærer, som evner at nyformulere Bibelens budskab til vor tids postkristne samfund og kirke. Det kræver kreativ nytænkning af teologien og kirkens rolle. Vi må derfor (ud)danne teologer, der tænker helbibelsk, og som kan omsætte Bibelen til kirkens udfordringer i verden. Jeg ønsker med min undervisning, at de studerende bliver formet fagligt og af Guds tale gennem teksterne. Mit allerstørste ønske er at bibellæsningen kommer til at stå meget stærkere i studierne!

økonomi | Vi uddanner måske din kommende præst ... hvis vi altså har råd.

VI MANGLER STIPENDIER TIL STUDERENDE!

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Vi er begyndt at udbetale stipendier til de bachelorstuderende, der begyndte på DBI i 2012. Det gør vi, fordi vores studerende stadig ikke kan få SU, sådan som studerende på andre uddannelsessteder er berettiget til. Derfor forsøger vi at hjælpe dem lidt på vej med stipendier, som godt nok kun svarer til ca. halvdelen af den SU, andre studerende får. Men det er en stor ekstraudgift for DBI.

Vi har spurgt en række menigheder, om de vil være med til at sponsorere stipendier til de studerende, og det er der foreløbig to menigheder, der har sagt ja til.

Til sammen sponsorerer de to menigheder

Vi har indtil nu kun stipendier til 1,14 studerende.

stipendier til 1,14 studerende i fire år. Men vi mangler stadig stipendier til 6,86 studerende. (De øvrige studerende på 2012-årgangen er enten færing, som får SU fra Færøerne, eller studerende, som tager studiet i et langsommere tempo).

Kan du hjælpe os?

Kan din menighed eller du selv være med til at sponsorere stipendier til de studerende? Se mere på www.dbi.edu eller kontakt Ellen Lodahl Pedersen på elp@dbi.edu eller 33 69 55 12

Få hjælp af studerende

Hvis I som menighed vil sponsorere stipendier til en studerende, så vil vi gerne tilbyde jer, at en af de studerende kommer på besøg og hjælper med en opgave i menigheden. Se mere på www.dbi.edu

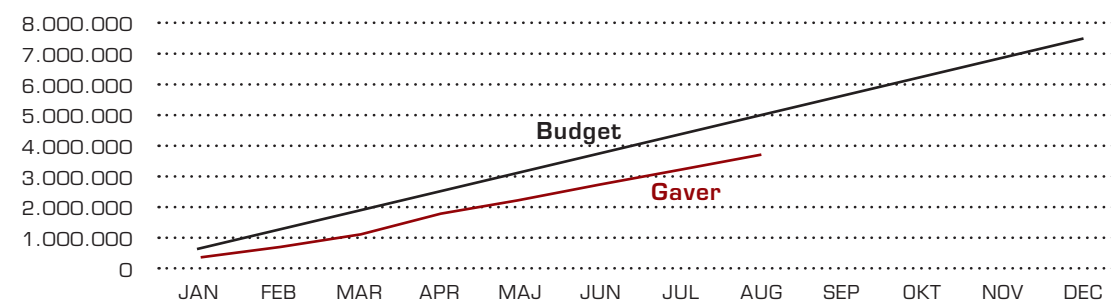
Vi har brug for 3,8 mio. kr. resten af året

Sidste år gav vores 40 års jubilæum en ekstra god gave. Vi beder om, at I også i år husker os med en lige så god gave.

Gaveoversigt 2013

Månedsbudget: 607.640 kr. Indkomne gaver i august 2013: 336.984 kr.

Bagud i forhold til budget 31. august 2013: 1.325.439 kr.

FRELSE OG FORTABELSE

→ | En kritisk anmeldelse af bogen
Frelse og fortabelse af Kaj Mogensen.

ILLUSTRATION: CHRISTIAN RAHBEK OLSEN

Af rektor Børge Haahr Andersen

Det er ikke til at holde ud at tænke på, at mens du læser denne artikel, er der et trecifret antal børn og voksne et eller andet sted i verden, der dør af sult. Det er heller ikke til at holde ud at tænke på, at uden Kristus bliver mennesket gen-

stand for Guds retfærdige og evige dom, når det dør og møder sin skaber og dommer.

Det meste af tiden fortrænger vi såvel menneskers timelige som evige nød. Det er nødvendigt, for kun Gud magter at bære den byrde at se menneskehedens timelige og evige nød i øjnene. Men at fortrænge er ikke det samme som at for nægte, og bevidstheden om vores slægtskab med

hele menneskeheden tvinger os til at handle og hjælpe der, hvor vi kan. Gavmildhed med vores materielle overflod, og gavmildhed med at dele evangeliet med andre kan faktisk ændre tilværelsen for andre mennesker for tid og evighed.

I kirkens historie har der været mennesker, som har forsøgt at fjerne den byrde og sorg det er at vide, at mennesker uden tro på Kristus er evig fortabt. Kirkefaderen Origines forsøgte at tolke det bibelske budskab sådan, at slutresultatet blev alle tings genoprettelse. Denne lære blev vurderet og afvist af kirken, og det kom bl.a. til udtryk i den fælles oldkirkelige bekendelse, som alle store klassiske kirkesamfund tilslutter sig, Athanasianum. På reformationstiden dukkede samme lære op i en ny skikkelse, og den blev enstemmigt afvist af reformatorerne, sådan som det bl.a. er udtrykt i den augsburgske bekendelse, artikel 2 og 17.

De sidste årtier har denne gamle oldkirkelige vranglære fået vind i sejlene. Efterhånden som den folkekirkelige hovedstrøm mere og mere har forladt Bibelen som norm til fordel for moderne humanistiske principper, er det blevet en almen udbredt lære, at fortabelse er noget, man oplever i dette liv, men efter døden får alle mennesker del i Guds evige frelse.

Et aktuelt eksempel

Præst og forfatter Kaj Mogensen har i flere år været bannerfører for denne strømning. Nu har han samlet sit livslange arbejde i en bog, hvor han bibelteologisk og systematisk har gennemarbejdet emnet. (Frelse og fortabelse. Frederiksberg 2012). Som han skriver i forordet, er (...) temaet set i en mere omfattende teologisk sammenhæng, således at bogen også kan opfattes som en samlet troslære med et bibelteologisk udgangspunkt (s.9). Bogens centrale tese er: Troen på, at der er en kærlig Gud, som har åbenbaret sig i Jesus Kristus, troen på, at Gud elsker mennesker med en livgivende selvhængivende og magtfuld kærlighed, troen på, at alle mennesker er omfattet af Jesu Kristi forsonergerning og håbet om det brudte skaberværks genoprettelse (s14).

Kaj Mogensen tror altså på kødets opstandelse, det evige liv og skaberværkets genoprettelse, og er dermed i modstrid med en række teologer, som kun forstår den kristne tro som noget den-

nesidigt. I det lys er det bemærkelsesværdigt, at Kaj Mogensen stort set kun har én frontstilling, nemlig det, som han kalder den kirkelige højrefløj. Det er os teologer fra Menighedsfakultetet, Dansk Bibel-Institut, Evangelisk Luthersk Netværk og vores bagland, som Kaj Mogensen har valgt at gøre op med. Tilmed med et ordvalg, som i visse afsnit ikke blot fradømmer os sand kristentro, men også almindelig anstændighed. Så hellere ateisme end at tro på en sadist (s. 408). Troen på den dobbelte udgang (frelse eller fortabelse) (...) er skabt af det syndige menneske. Den har sin rod i syndefaldet (...) Den er i virkeligheden gudsbespottelse (...) Den er spekulativ. (s. 409). Så er det sagt!

Kreativ bibeltolkning

De fleste bibellæsere vil umiddelbart undre sig over, at denne tankegang kan finde støtte i Det ny Testamente. Men det skyldes en særpræget og gennemgående tolkningsmetode hos Kaj Mogensen. Igen og igen konstaterer han ved gennemgangen af en bibelsk tekst, at her ser det umiddelbart ud til, at menneskeheden deles i to grupper, hvor nogle frikendes og frelses, mens andre dømmes til evig fortabelse. Men forstår man teksten ret, ifølge Kai Mogensen, vil man vide, at der i virkeligheden tales om at alle dømmes og alle frikendes: Ved tekstafsnittets afslutning formuleres en dobbelt udgang. Den ene gruppe er velsignet, den anden er forbandet. Dette er formuleret sådan for anskuelighedens skyld, men er to sider af hvert eneste menneskes liv (s186-187).

En række tekster i Bibelen understreger, at

Gud elsker hele verden og vil, at alle mennesker skal frelses. Andre tekster hylder Kristus som historiens egentlige herre og hersker. Disse tekster tolker Kaj Mogensen som en bekræftelse på, at alle mennesker endegyldigt også får del i evig frelse. Ganske vist findes der hos Paulus en række tekster, som meget entydigt taler om en evig fortabelse for de vantro. Disse skal ikke tages for pålydende, mener Kai Mogensen, men er i virkeligheden billedlige udtryk for menneskelig nød her i tiden. Den universelle lovprisning må "overdøve" enhver lære om dobbelt udgang. (s. 325).

Denne omtolkning af, hvad Bibelen siger om de evige ting, har ganske vidtrækkende konsekvenser for gudsbillede og menneskesyn og lære om frelsens vej. Jesus er så ikke længere offerlammet, der rammes af Guds vrede. Mennesket retfærdiggøres ifølge Kaj Mogensen fortsat ved tro på Jesus. Men troen er for de flestes vedkommende noget, der bliver givet ved en guddommelig almagtshandling på dommens dag og ikke her i tilværelsen ved evangeliets forkyndelse. Kristus er også for Kaj Mogensen den, der skal komme igen for at dømme levende og døde, men han forstår ordene sådan, at Kristus skal komme igen for at frikende levende og døde.

Opsummering

Kaj Mogensens omtolkning af den kristne tro har noget tiltalende og dragende over sig, fordi den fjerner den byrde fra de kristnes skuldre, som Paulus beskriver som "en stor sorg, som altid piner mit hjerte" (Rom 9,2). Omtolkningen kan være umiddelbar svær at gennemskue, fordi Kaj Mogensen fastholder de kristne grundbegreber og selv mener at kunne begrunde sin forståelse i centrale bibelsteder. Men i sin konsekvens åbner det for en anden forståelse af Gud, af mennesket og af frelsens vej og ligger i forlængelse af en gammel kirkelig vranglære, som er i strid med kirkens klassiske tro.

Hverken den timelige eller den evige nød forsvinder, fordi et menneske tager nogle briller på, så det ikke ser den. Hvor ubehageligt vi end kan opleve at blive konfronteret med den timelige eller den evige nød, og hvor fristende det kan være at fornægte den, er det dog efter mit skøn ikke vejen frem. Det er ved at se den i øjnene, at man motiveres til at handle.

Søren Kierkegaard har et sted en spydig bemærkning til teologers evne til at fortolke sig ud af det anstød, der ligger i de bibelske tekster: *Jeg kan ikke holde ud at være alene med teksten. Stik mig en kommentar.* Denne kommentar kunne være Kaj Mogensens bog om frelse og fortabelse.

husk i forbøn

Bed om/for

- nye lokaler til DBI
- guds frygt og arbejdsglæde
- frimodighed

Tak for

- engagerede undervisere
- en god informationstur
- at frelse er befrielse

Konference

Guds forsyn og det onde

29. - 30. november 2013

Bethesda, Israels Plads, København
Se program og tilmeld dig på
konference.dbi.edu

SEMESTERSTART PÅ DBI

→ | Der bliver lyttet intenst til DBIs studiekoordinator Morten Kock Møller. I år er der i alt 14 nye studerende tilmeldt på DBI.

FOTO: DBI

→ | Talen om synd har i dag forskubbet sig, sådan at der nu er meget, der er synd for os.

HVEM ER DET MEST SYND FOR?

Det er for alvor synd for os, hvis vi ikke taler tydeligt om konkret synd og konkret tilgivelse, skriver Uffe Kronborg.

Af sognepræst Uffe Kronborg, Ansgars Kirken i Aalborg

"Vil du skrive en artikel med fokus på synd?" Op-gaven lød ikke så tillokkende. Bliver det ikke sort og negativt? Det er næsten synd for mig.

Dermed har jeg fra starten indkredset min pointe: Betydningen af synd er i dag ikke så meget det, der giver os skyld over for den hellige Gud. Synden forstås mere som negative ting, der reducerer min livskvalitet og glæde. Ofte siges

det, at hvis forkyndelse og sjælesorg fokuserer for meget på syndige følelser og handlinger, så ødelægges vores selvværd. Og så bliver det i hvert fald synd for os!

Der er noget berettiget i dette. Mange har haft brug for et opgør med en forkyndelse, der overbetoner syndigheden som om synd og fordærv var det eneste, der kunne siges om et menneske. Forkyndelsen var faldet i den grøft, at udgangspunktet for menneskesynet ikke var gudsbilled-

ligheden, men syndefaldet. Sådan at det første, sidste og eneste, der bliver sandt om os er, at vi er syndere.

I modsætning til det betoner mange i dag det gudsskabte: menneskeværdet, skabelsen og gudsbilledet; det i os der ligner Gud, på trods af synden. Men er den anden grøft nu blevet problemet? Tør vi ikke længere tale tydeligt om syndens fordærv? Er syndsforståelsen afsvækket? Udfordringen er nærmest vendt på hovedet. Vi kan møde det som et sjælesørgerisk problem, at kristne ikke føler sig som syndere; at synds-bekendelse bliver tomme ord uden reference til liv og følelser. Eller at man på paradoks vis kan være tyngt og plaget af manglende syndserkendelse.

Frelse er befrielse

Jeg kan se i min egen forkyndelse og undervisning, at jeg ofte vælger at tale mere terapeutisk om frelsen. Syndens virkelighed bliver til fejltrin, svagheder, mørke og brudthed. Og frelsen formidles med ord som helbredelse af indre sår, genoprettelse og heling. Det er godt og nødvendigt at nyformulere forkyndelsen, for der er ingen evangelisk pointe i bevidstløs og ubearbejdet gentagelse af formuleringer fra reformationen eller 1800-tallets vækkelser. Men udfordringen for mig og for vor tids forkyndere er, at frelsens virkelighed ikke må ende som terapeutisk mentalhygiejne. Frelse er befrielse – at blive sat fri fra synden, døden, dommen og Guds vrede. Guds hellighed og vores synd er det dybeste problem! Ikke skam eller dårligt selvværd. Vores største problem er muligheden for at gå fortabt.

Synd for os!

Derfor er det for alvor synd for os, hvis vi ikke taler tydeligt om konkret synd og konkret tilgivelse. Hvis ikke syndserkendelsen er tydelig – så bliver nåden det heller ikke. Vi beder om det i en

af kirkens gamle salmer: Vis mig ret klarlig min jammer og møje, vis mig fordærvelsens afgrund i mig, at sig naturen til døden kan bøje, ånden alene må leve for dig! (DDS 460 v 1). Det er bibelsk at tale sådan om synden. Paulus oprems menneskets syndefordærv i Rom 3. Og så konkluderer han: Sådan skal Guds lov forkyndes, for at hver mund skal lukkes og hele verden stå straffskyldig over for Gud (Rom 3,19). Hvorfor skal vi kende vores eget fordærv, så vores mund lukkes? Ikke for at knuges – men for at blive sat fri. Ikke for at få et negativt selvbillede, men for at juble over nåden. Guds nåde er ikke ros eller skulderklap for god præstation. For jeg er ikke god nok. Guds nåde er, at jeg er elsket midt i min egen uelskelighed. At jeg er ren midt i min urenhed. Guds nåde er, at jeg får lov at skjule mig i Kristus. For det som loven ikke kunne, det gjorde Gud: Han sendte sin egen Søn (Rom 8,3).

100% synder og retfærdig

Vi skal derfor have to tanker i hovedet på samme tid. Ethvert menneske er skabt fuldkomment af Gud – og ethvert menneske er mærket af synden. Enhver kristen er nyskabt i Kristus og derfor 100 % retfærdig – men enhver kristen er også stadig 100 % syndig. Begge dele gælder samtidig. Evangeliets pointe har aldrig været syndserkendelsen som slutmål. Vores fokus skal være Jesus, ikke synden. Vi skal se på Jesus, knyttes sammen med ham og leve opstandelseslivet. Der er jo også en verden til forskel på, om jeg skal kæmpe imod synden, hvis den alligevel er det mest sande, som kan siges om mig – eller om jeg kæmper imod synden ud fra min selvforståelse af, at jeg er Guds ikon, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger. Under og bagved de daglige synder findes min sande identitet: Det nye menneske. Derfor har vi igen og igen brug for at meditere over identitetsverset fra Romerbrevet: Sådan skal I se på jer selv: I er døde for synden men levende for Gud i Kristus Jesus! (Rom 6,11).

ER KIRKENS SPROG HELT VOLAPYK?

→ | Taler jeg i virkeligheden et fremmedsprog, når jeg fortæller om min tro på Jesus?

Af Anders Hjorth Vindum, cand.mag. i retorik

For nylig faldt jeg over tidsskriftet Ingeniøren hjemme hos en kammerat. Men selv om min naturvidenskabelige forståelse er mindre end nano, vovede jeg at bladre lidt rundt og faldt over artiklen "Moore's lov om livet".

I en artikel angiver Alexei Sharov, at antallet af basepar i genomet for de mest avancerede levende organismer fordobles, når der er gået 376 millioner år. Regner man baglæns, kommer man frem til, at der for 9,7 milliarder år siden kun var ét basepar. Det var altså tidspunktet for livets fødsel.

Da jeg ikke ved noget om hverken genomer, basepar eller prokaryote organismer, gav artiklen meget lidt mening og levede dermed fuldt op til min forventning.

Hvor er det heldigt, at kristendommens vokabular er lettere at forstå, var min umiddelbare reaktion. Men ved nærmere eftertanke gik det op for mig, at mange vel forstår lige så lidt af de kristnes sprog, som jeg forstod af Moore's lov om livet.

Udfordring 1:

Bibelske ord med verdslig betydning

Der findes to sproglige udfordringer, når kristne fortæller om deres tro. Den første er de ord i Bibelen, som betyder noget andet i en verdslig kontekst.

Lyt med dit verdslige øre til følgende udtryk: at være frelst, at være fortabt, nåde, far, himlen, engel, at bede, synd. Selv om de fleste nok ved, at den kristne ikke taler om sin jordiske far eller om at være frelst i betydningen "jeg er bedre end alle andre", så forvrænger den verdslige betydning alligevel modtagerens opfattelse.

Råd 1:

Først hverdagssprog, så bibelske begreber
Løsningen er ikke at finde nye, smarte ord som

erstatning. Til gengæld kan du øve dig i at omformulere udtrykkene til en mere hverdags-sproglig sætning. I stedet for at sige: Når jeg dør, tror jeg, at jeg er frelst og kommer i Himlen på grund af Jesu nåde, kan du sige: Jeg tror, at Jesus tilgiver mig for alle de onde og dårlige ting, jeg har gjort i mit liv. Fordi han tilgiver mig, kan jeg leve evigt sammen med ham, når jeg dør. Hvis personen, du taler med, er interesseret i at høre mere, vil vedkommende måske spørge, hvor du så skal leve sammen med Jesus, og så kan du forklare, hvordan du forestiller dig det sted, Bibelen kalder "Himlen". Det gælder altså om først at tale i et let forståeligt sprog.

Udfordring 2:

Teologiske og svært forståelige ord

Den anden udfordring er ord, som i mange verdslige ører er helt fremmede. Det gælder ord som helliggørelse, arvesynd, nådegave, treenighed, Helligånd, nidkærhed, Guds rige og gerningsretfærdighed. Måske er du endda selv i tvivl om den præcise betydning.

Råd 2:

Udnyt taletiden og kend din modtager

Bruger du sådanne begreber, er du sandsynligvis nødt til at komme med en grundig teologisk forklaring bagefter. Overvej derfor først to ting: Er begrebet så vigtigt, at jeg vil bruge min begrænsede taletid på at forklare det? Er min modtager interesseret i en forklaring og i stand til at forstå den?

Giver du en forklaring af begrebet arvesynd eller gerningsretfærdig, vil den ofte udgøre selve forkyndelsen. Forklaringen er altså ikke nødvendigvis noget som må overstås, før selve forkyndelsen kan gå i gang. Nej, så er dit kernebudskab simpelthen en forklaring af et centralt bibelsk begreb. Det lyder måske kedeligt og svært? Og ja, måske synes din modtager også det. Her er det din opgave at kende din modtager.

Er kirkens sprog volapyk, spørger Anders Hjorth Vindum og giver samtidig gode råd til, hvordan vi gør det kristne budskab mere forståeligt for vores modtagere.

For at gøre forklaringen mere levende og forståelig kan du starte med et eksempel fra dit eget liv. Hvis du fx skal forklare begrebet gerningsretfærdighed, så fortæl eksempelvis, hvordan du ofte bilder dig ind, at dine gode gerninger gør dig mere værd i Guds øjne. Det er lettere at forstå et begreb, hvis man kan relatere det til noget konkret fra virkeligheden.

Forkynderen må se indad

De to råd fokuserer altså på sprog/ordvalg og indsigt i modtageren. Men allerførst må man, når man formidler troen, være bevidst om sin egen

forståelse af begreberne. Har vi en nuanceret forståelse af betydningen af de bibelske nøglebegreber, og kan vi konkretisere og udfolde dem mundtligt, hvis en kirkefremmed spørger os? En klar forståelse af Bibelens ord går nemlig forud for den gode formidling.

Kirkefaderen Augustin er et godt eksempel, når han forklarer sammenhængen mellem veltalenhed og erkendelsen af sandheden: Veltalenhed er evnen til at omtale og forklare det, vi føler, på en passende måde. Den bør anvendes, når vi har erkendt sandhed.

→ | Paulus overrasker, når han skal forklare den dybeste hensigt med verdensmissionen og sin egen store indsats.

GUDS NAVN – DEN STORE HEMMELIGHED

Af Ole Andersen, generalsekretær i Ordet og Israel

Paulus skriver til menigheden i Korinth, at "alting sker for jeres skyld, for at nåden kan nå til flere og flere og dermed forøge taksigelsen til Guds ære" (2 Kor 4,15).

Selvfølgelig er missions formål, at mennesker skal få evigt liv på den nye jord! Selvfølgelig er missions mål, at mennesker allerede nu skal opleve velsignelsen i at leve i en personlig relation med den treenige Gud! Men her vælger Paulus altså at sætte fokus på noget andet: Missionen har til formål at forøge lovprisningen til Guds ære.

Gud skal have ære! Når han ikke får det, er der noget fuldstændigt galt i skaberværket. Mission og menighedsliv har – blandt andet – til formål at rette lidt op på den uorden, så Gud kan få den ære, der tilkommer ham. Denne fokusering på Guds ære er ikke opfundet af Paulus. Den ligger i direkte forlængelse af, hvad Det Gamle Testamente siger om Guds navn.

Hemmeligheden

Næppe noget andet skrift i Bibelen fokuserer så stærkt på Guds ære og Guds navn som Ezekiels Bog.

I Ez 20 bliver det understreget, at årsagen til at Gud førte israelitterne ud af Egypten på ingen måde var Israels fromhed. Udfrielsen af Egypten skete alene "for mit navns skyld" (Ez 20,9).

Gud ville undgå, at hans handlinger med Israel skulle blive en "mis-åbenbaring", der fik nabofolkene til at konkludere, at Israels Gud enten var svag, ond eller glemsom. Gennem udfrielsen af israelitterne åbenbarede Gud, at han er Herren. På ørkenvandringen fortsatte Israel med at synde. Eneste grund til, at Gud bevarede dem som folk og til sidst førte dem ind i det forjættede land var "for mit navns skyld" (Ez 20,14 og 24).

Ez 36 indeholder et budskab, som Gud gav

Ezekiel fem måneder efter Jerusalems ødelæggelse i august 586 f.Kr. Israels folk havde mistet sin selvstændighed og sit land. Kongen var væk, mange var dræbt, og store dele af folket var ført i landflygtighed rundt om i verden. Nu forklarer Gud, at det skete, fordi israelitterne med deres frafald havde vanhelliget hans navn (Ez 36,16-21). Når nabofolkene i årene frem til 586 f.Kr. så på livet i Jerusalem, så konkluderede de, at Israels Gud ikke var værd at tro på. Hvorfor adlyde Israels Gud, når selv hans eget folk ikke gjorde det?

Denne vanære af Guds navn var den dybe årsag til Jerusalems ødelæggelse. Senere i Ez 36 lover Gud, at han til sidst i verdenshistorien vil føre Israels folk tilbage til landet. Når det sker, skal de "ikke mere" blive fordrevet (Ez 36,12-15 jf Amos 9,15). Men heller ikke denne sidste tilbagevenden til landet skyldes israeliternes fromhed. Tværtimod! Det er ikke på grund af fortjeneste, men "for mit hellige navns skyld", at Gud vil føre Israels folk tilbage til landet (Ez 36,22-23 og 31-32).

Ezekiels konklusion er klar:

- Da Gud førte Israel ud af Egypten, var det "for Guds navns skyld".
- Da Gud i 586 f.Kr. fordrev israelitterne fra deres land, var det "for Guds navns skyld".
- Og når Gud engang i fremtiden igen fører Israel tilbage til landet, er det "for Guds navns skyld".

Guds navn er altså den dybe hemmelighed i Israels mærkværdige historie. Gennem sine handlinger med Israel i historien vil Gud "hellige sit store navn" (Ez 36,23) og åbenbare sit væsen: at han i hellighed straffer synd, og at han frelser ufortjent – for sin egen skyld! Både israelitter og hedninger skal på den måde forstå, hvem Gud er (Ez 36,36 og 38).

Kærlighed eller ære?

Strider denne vægtlægning på Guds navn og ære

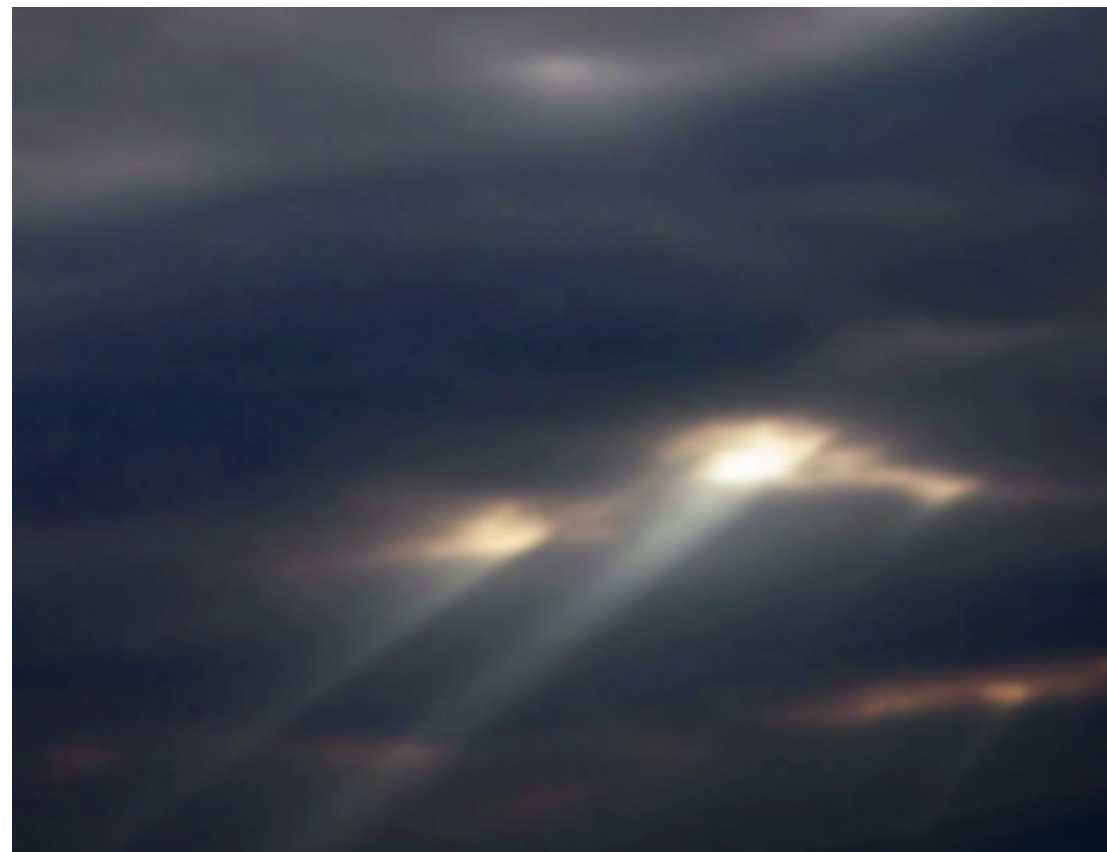

FOTO: FLICKR (CC)

Gud skal have ære! Når han ikke får det, er der noget fuldstændigt galt i skaberværket.

med det, Bibelen ellers siger om hans kærlighed? Sat på spidsen: Er det fordi Gud elsker os, eller fordi han er optaget af sin egen ære, at han handler i verdenshistorien og ønsker at frelse os mennesker?

Spørgsmålet er en falsk modsætning. Gud frelser på grund af sin kærlighed og på grund af sin ære!

Gud overgår på alle måder vores tanker. Bibelen åbenbarer os, hvad vi ikke selv kan tænke os frem til. Hver enkelt af de bibelske skrifter giver os nogle brikker til åbenbaringens store, samlede

mosaik.

Esajas åbenbarer på en stærk måde, at Gud i sit forhold til mennesker er drevet af kærlighed.

Ezekiel åbenbarer på sin måde, at Guds ære står i centrum for hans handling med mennesker.

I vores teologiske tradition er vi vant til at lægge vægten på Guds kærlighed, men Bibelens mosaik viser os, at begge dele hører med.

Også med os handler Gud for sit navns skyld. Også vi er kaldende til at leve til hans ære. Ikke uden grund slutter vi Fadervor med proklamationen: "Dit er Riget, magten og æren!".

DBIPOSTEN

Redaktion

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Bergur Johannesen
Stud.theol. Jesper Sundgaard

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-posten
sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk TypoGraphic A/S

ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900
DBI arbejder med bibelforskning
og teologisk undervisning, hvor
teologistuderende er den primære
målgruppe. Formålet er at fremme
bibeltro forkyndelse, undervisning og
mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Morten Kock Møller

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf: 4826 5600

www.frederiksborg-apotek.dk
Handicapvenlige adgangsforhold

Apoteket har døgnvagt

Prøv IMT i 3 måneder

Hver uge artikler, prædikener,
interviews, undervisning,
nyheder, reportager.

kun
99,-

Kontakt
Lisbeth Nørgaard
på lng@imh.dk
og oplys navn og
adresse, telefon og
e-mail!

Du kan også ringe
82 27 13 35

indre
missions
tidende

Tilbuddet gælder ikke husstande, der inden for de seneste 12 måneder har opsigts et abonnement.
Abonnementet fortsætter til normal pris efter tilbuddets udløb og kan til enhver tid opsiges.

Israel i Jesu fodspor

Israel fra nord til syd	29. sept. - 10. okt.
Israel i efterårsferien	12. - 20. okt.
I Davids og Jesu fodspor	12. - 21. okt.
Efterårsrejse	25. okt. - 3. nov.

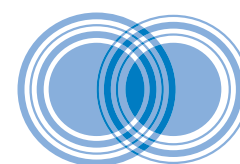
Eilat - Bibel- og badeferie
med Mette og Børge Haahr Andersen 20. - 27. feb. 2014

Bestil din flybillet på felixrejser.dk

7592 2022
fxr@felixrejser.dk

Se rejsebeskrivelser på:

**felix
rejser.dk**

ProcessManager

ISO 9001 PÅ KUN 3 MÅNEDER

ISO 9001 & 14001

Certificeringer er en vigtig konkurrenceparameter. Det signalerer at din virksomhed er professionel og har styr på tingene. Det stiller dig stærkere i udbud og nogle gange er det simpelthen en betingelse for at være leverandør til store danske og internationale virksomheder. Med ProcessManager kan en certificering opnås på kun 3 måneder og vedligeholdelsen er minimal.

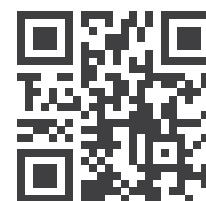

Videndeling og Best Practice

Med ProcessManager fastholdes virksomhedens processer, procedurer og instruktioner på en enkel og visuel måde. Nye medarbejdere kan på få timer forstå hvordan hele virksomheden fungerer, og kan i detaljer sætte sig ind i eget område. Og erfarne medarbejdere kan bygge videre på kollegaers arbejde i stedet for at opfinde den dybe tallerken igen.

Reference udpluk:

Private: AlfaLaval, Cirque, ICM*ArSiMa, KurerXperten, Krüger, Luthersk Mission, Polaroil, Veolia Waters.
Kommuner: Gentofte, Lyngby-Taarbæk, Næstved.

ProcessManager ApS | Hovmarksvej 68 | DK-2920 Charlottenlund | T: +45 40 84 44 41
M: kim.hjermind@process-manager.dk | W: www.process-manager.dk

aktuel kommentar | Et strukturudvalg har lavet et oplæg til styring af folkekirken fremover.

HVEM SKAL BESTEMME I FOLKEKIRKEN?

Af dr.theol. Finn Aa. Rønne

Er det kirkeministeren eller biskopperne – eller en valgt ledelse bestående af lægfolk og præster? Og gør det nogen forskel?

Lektor Kurt Larsen fra MF har været med i strukturudvalget, og holdt for nylig et foredrag om emnet for en gruppe præster med tilknytning til DBI og MF.

I gruppen var der delte meninger om emnet. Skal vitale ting afgøres af en minister eller et folketing med stadig mindre tilknytning til kirken – eller af et kirkeråd, der repræsenterer den i stigende grad teologisk brogede kirke?

Vi var dog enige om, at hvis der skal vælges en ledelse af folkekirken, så skal også 'vores del af kirken' være repræsenteret. Derfor opfordrer vi præster og menighedsråd til at

bruge deres ret til at komme med et høringssvar, og så fokusere på den måde en evt. fremtidig ledelse af folkekirken vælges på. Det er vigtigt, at det ikke bliver et system, hvor hvert geografisk område vælger sine repræsentanter for så får de toneangivende kredse i folkekirken alle pladser. Vi må argumentere for, at vi også her skal følge dansk demokratisk tradition, så forskellige grupper får det antal repræsentanter, som svarer til deres størrelse på landsplan.

Og så kom Kurt Larsen med en vigtig pointe: Arbejdet med folkekirkens struktur er vigtigt. Men indholdet er langt vigtigere. Historisk set oplevede folkekirken den højeste tilslutning til gudstjenester og menighedsliv i en periode, hvor staten på en endnu mere håbløs måde end i dag blandede sig i kirkens ledelse.

månedens citat

Så længe vi fortsætter med at undskylde os selv, behøver vi ikke Guds tilgivelse.

Karsten Isachsen